

Република Српска
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
Сенат Универзитета

Број: 05-5296/09

Дана, 24.12.2009. године

На основу члана 74. и 88. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 85/06 и 30/07) и члана 34. став (1) алинеја 5) Статута Универзитета у Бањој Луци, Сенат Универзитета на 29. сједници од 24.12.2009. године,
д о н о с и

О Д Л У К У

1. **Др Лејла Васић** поново се бира у звање доцента за ужу научну област Општа педагогија, на наставни предмет Педагогија са психологијом, на период од пет године.
2. Ова Одлука ступа на снагу даном доношења.

Образложење

Универзитет у Бањој Луци на приједлог Научно-наставног вијећа Природно-математичког факултета расписао је дана 21.11.2007. године Конкурс за избор наставника на наставни предмет Педагогија са психологијом.

На расписан Конкурс пријавио се један кандидат и то: др Лејла Васић.

Сенат Универзитета у Бањој Луци на 26. сједници одржаној 30.09.2009. године, на приједлог Научно-наставног вијећа Филозофског факултета, образовао је Комисију за писање извјештаја за избор наставника у одређено звање. Комисија је припремила писмени извјештај, предложила да се изврши избор као у диспозитиву ове Одлуке и исти доставила Научно-наставном вијећу Филозофског факултета на разматрање и одлучивање.

Научно-наставно вијеће Филозофског факултета у Бањој Луци на сједници одржаној 28.09.2009. године констатовало је да др Лејла Васић испуњава у цјелости услове и утврдило приједлог да се др Лејла Васић изабере у звање доцента за ужу научну област Општа педагогија, на наставни предмет Педагогија са психологијом, на период од пет године и исти доставило Универзитету у Бањој Луци ради даљег поступка.

Сенат Универзитета је на 29. сједници одржаној 24.12.2009. године утврдио да је утврђени приједлог из претходног става у складу са одредбама Закона о високом образовању и Статута Универзитета.

Сагласно члану 74. Закона о високом образовању и члану 131. Статута Универзитета, одлучено је као у диспозитиву ове Одлуке.

ПРАВНА ПОУКА: Против ове Одлуке може се поднијети приговор Универзитету у Бањој Луци у року од 15 дана од дана пријема исте.

Достављено:

1. Филозофском факултету 2х,
2. Архиви,
3. Документацији.

**ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ СЕНАТА
РЕКТОР**

Stanić
Проф. др Станко Станић

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ БАЊА ЛУКА
FACULTY OF PHILOSOPHY BANJA LUKA

Булевар војводе Петра Бојовића 1А, Бања Лука
Телефон: 051/322-780, 322-790, 323-080, 323-530
Fax: 051/325-811 e-mail: fil.fakultet@blic.net

Број: 2350/09

Дана: 12.10.2009. године

На основу члана 74., 78. и 84. Закона о високом образовању («Службени гласник Републике Српске» број: 85/06), а у складу са чланом 131. и чланом 136. Статута Универзитета у Бањој Луци, Научно-наставно вијеће Филозофског факултета у Бањој Луци на сједници одржаној 28.09.2009. године, донијело је

ОДЛУКУ

о утврђивању приједлога за избор у звање

1. Др ЛЕЈЛА ВАСИЋ, бира се у звање доцента за ужу научну област Општа педагогија, предмет Педагогија са психологијом, на Природно-математичком факултету, на период од пет година.

Образложење

На расписани конкурс Универзитета у Бањој Луци објављен 21.11.2007. године за избор у звање наставника за ужу научну област Општа педагогија, предмет Педагогија са психологијом, пријавио се један кандидат.

Сенат Универзитета у Бањој Луци на сједници одржаној 30.09.2009. године образовао је Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја за избор у академска звања на Универзитету. Комисија је припремила писмени извјештај, предложила да се изврши избор као у диспозитиву ове Одлуке и исти доставила на разматрање и одлучивање.

Научно-наставно вијеће Филозофског факултета у Бањалуци на 144. сједници одржаној 28.09.2009. године утврдило је да др Лејла Васић у цјелости испуњава услове за избор и предложило Сенату Универзитета да се др Лејла Васић изабере у звање доцента за ужу научну област Општа педагогија, предмет Педагогија са психологијом, на Природно-математичком факултету, на период од пет година.

Ова Одлука доставља се Сенату Универзитета у Бањој Луци ради избора др Лејле Васић у звање доцента.

Саставни дио ове Одлуке је Извјештај Комисије за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја за избор у академска звања на Универзитету.

Достављено:

1. Сенату Универзитета
2. Струковном вијећу
3. Кандидату
4. а/а

ПРИМЉЕНО:	19-10-2009
ОРГ. ЈЕД.	БРОЈ
of	5296109

ПРЕДСЈЕДНИК

Научно-наставног вијећа

Проф. др Драго Бранковић

ИЗВЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Конкурс објављен: 21.11.2007. у дневном листу „Глас Српске“ Бања Лука

Ужа научна област: Општа педагогија

Назив факултета: Природно-математички факултет, Бања Лука

Број кандидата који се бирају: један

Број пријављених кандидата: један

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Основни биографски подаци

Лејла, Асим-Касим, Васић

Датум и мјесто рођења: 17.03.1945.године, Сарајево

Установе у којима је био запослен: од 1968/9..године на Природно-математичком факултету Универзитета у Сарајеву до 1992/3; -од 1997/8. На Природно-математичком факултету Универзитета у Бањој Луци

Звања/радна мјеста: од 1969 – 1979. Године асистент и виши асистент, доцент

Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима: Друштво педагога Републике Српске

2. Биографија, дипломе и звања

Биографија, дипломе, звања:

Основне студије: Филозофски факултет Универзитета у Сарајеву 1968.године

Постипломске студије: Филозофски факултет Универзитета у Београду, 1977.

Назив магистарског рада: Васпитна функција ученичке самоуправе

Докторат: Филозофски факултет универзитета у Бањој Луци, 2001.године

Назив дисертације: Школство у Босни и Херцеговини од 1918 . 1929.године

Предходни избори:

- Природно-математички факултет, Универзитет у Бањој Луци, виши асистент од 1997.
- Природно-математички факултет, Универзитет у Бањој Луци, доцент од 2001/2.

3. Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије последњег избора:

1. Л. Васић, "Учитељска зора", Педагогија, Часопис Југословенског педагошког друштва, Београд, 1979/3, (с.259-290);
2. Л. Васић, *Историја српских школа у Босни и Херцеговини, критички осврт на дјело М.Папића*, Годишњак Друштва историчара Босне и Херцеговине, Сарајево, XL-XLI
3. Л. Васић, *Вјеронаука у школама Босне и Херцеговине између два свјетска рата*, Годишњак Друштва историчара Босне и Херцеговине, Сарајево, 1990. (с.119-154)
4. Л. Васић, *Образовање народних мањина у Босни и Херцеговини између два свјетска рата*, Наша школа, Часопис за теорију и праксу основног васпитања и образовања, Сарајево, бр.3-4/1991. (с.211-235)
5. Л. Васић, *Школовање руских емиграната између два свјетска рата*, Наша школа, Часопис за теорију и праксу основног васпитања и образовања, Сарајево, бр.7-8/1991. (с.516-530)

Радови послје последњег избора:

1.Л.Васић, Школство у Босни и Херцеговини од 1918-1929.године, Наша школа, часопис за теорију и праксу васпитања и образовања, Бања Лука, 2001., бр.1-2.,(5-20)

Овај рад представља скраћени Извјештај приликом одбране докторске дисертације. Аутор је указао на сложене проблеме истраживања и сређивања прикупљене архивске и друге грађе и извора. Уставари ова дисертација представља прави истраживачки подухват, и допринос не само педагошкој науци, него, како је оцјенио на одбрани ментор, проф. Др Никола Поткоњак, и методологији педагошких истраживања. Кандидат је провео више година истражујући по архивама, углавном несређену грађу, разврставао, анализирао, синтетизовао у виду нових спознаја и тумачења педагошких појава и процеса у контексту сложених друштвено политичких збивања. Посебна вриједност рада је у томе што се БиХ сагледава у цјелини прве југословенске државе, а нарочито у првих десет година живота (1918 - 1929) и представља интересантан научни проблем и са становишта савремених научних потреба.

Новим интердисциплинарним приступом и примјеном савременијх поступака у истраживању као и критичком и свеобухватном анализом извора и литературе који раније нису били консултовани или су из политичко-прагматичних разлога парцијално коришћени, кандидат је сагледавао појаве у цјелини друштвеног живота, у контексту

социјално-економске основе југословенског друштва, његових материјалних могућности, идеолошких и политичких обиљежја. Проучавати систем школства у Босни и Херцеговини у назначеном периоду подразумјевало је предходно истраживање и вредновање свих промјена на државном, политичком и економском плану које су непосредно или посредно утицале на динамику, квалитет, ширину и функционалност система. БиХ је у новој државној заједници, обзиром на своју вишестолетну прошлост, била по много чему специфична и разликовала се од других покрајина које су биле уједињене у државу југословенских народа. Она је у непромјењеним границама, након четрдесет година аустроугарске управе, која је замјенила ранију феудалну турску власт, у нову државу унијела, што се тиче школства и просвјете, законе, прописе, правила и праксу предходних властодржаца, које нису познавале друге покрајине окупљене у јединственој држави. Те околности представљале су велику сметњу за бржи развој и несметану интеграцију у јединствен државни школски систем. И специфична структура становништва БиХ у назначеном периоду имала је голем утицај на развој система и његове функције. За ову покрајину била је карактеристична социјална структура са претежним (преко 80%) аграрним становништвом и примитивним начином производње и посљедицама непосредне аграрне реформе, које су у другим покрајинама извршене много раније. Становништво национално подјељено са неједнако развијеном националном свијести, покрајина у којој су живјели сљедбеници најмање три вјерозакон – православног (43.8%), католичког (23.97%), исламског (31.1%) , јудеизма (0.63%) и други (0.37%), прилично изоловани једни од других. Ово је, више него друго, директно утицало, углавном отежавајући, на процесе и резултате развоја и интеграције покрајинског у нови јединствени државног школски систем. На том путу сукобљавали су се различити интереси, искуства, навике и потребе, традиција и конзерватизам, страх и неповјерење, нетолеранција, манипулација и отпори модернизацији и еманципацији.

2. Л.Васић, Инклузивно образовање у контексту реформе образовања, Зборник радова научно-стручног скупа „Савремена универзитетска настава“, Природно-математички факултет Универзитета у Бањој Луци, 2004., (175-191)

У овом раду су анализирани сви важнији документи – декларације и конвенције, у којима се третирају права све дјеце на образовање. Један од тих докумената је и **Реформа образовања**, усвојен од министара образовања Републике Српске и Федерације БиХ, на састанку Вијећа за провођење мира (ПИС), у Бриселу, 21. новембар 2002. године и **Бијели папир - заједничка стратегија за модернизацију основног и општег средњег образовања у БиХ**, израђен уз помоћ ЕС - TAER, октобар, 2003. Они представљају кључни елемент за промоцију квалитетног образовања за све.

Развој савременог образовног система, како је постављено у овим стратешким реформским документима, иде у правцу давања једнаких образовних могућности свима без обзира на пол, узраст, етничку, социјалну и вјерску припадност, способности, могућности и ограничења, он поштује и уважава и ефикасно одговара на све образовне потребе, искуства и интересе дјеце. Систем васпитања и образовања постаје инклузиван. У њему се развија нова педагошка пракса прихватају се различитости, промовишу права све дјеце да уче заједно са својим вршњацима према програмима који су прилагођени њиховим могућностима и потребама. Умјесто праксе изолованог окружења одређених категорија дјеце, њихове сепарације и стигматизације, инклузивно образовање промовише

квалитетно образовањ без било каквог облика дискриминације. Инклузију у образовању, дакле, одређујемо као скуп педагошких настојања и практичних рјешења, која полазе од сазнања да су ученици међусобно различити и да треба бити осјетљив и одговоран према тој различитости.

Ови документи, с правом наглашава аутор, обавезали су земље потписнице на осигуравање васпитања и образовања у **максимално интегрисаним** условима, на законско уклањање свих запрека у образовању и запошљавању особа са тешкоћама у развоју и на пружање социјалне сигурности тој категорији лица. У складу са овом политиком постављени су и темељи савременом систему васпитања и образовања у Републици Српској и БиХ. У њима се јасно указује на одређеност званичника задужених за образовање да принципи који одређују општи теоријски оквир за реформу образовања, **произилазе из права човјека и појма правне државе.**

У раду аутор наглашава како су главна снага сваке реформе образовања наставници, па и ефикасност промјена зависи од њихове способности и спремности да примјене нове поступке и преузму нове одговорности. Хармонизација легислативе, у овом случају, односила би се на законско регулисање стручног усавршавања наставника као дијела њиховог перманентног образовања, али и потребе дефинисање правних механизма за финансирање стручног усавршавања.

3.Л.Васић, Зависност од интернета - болест модерног доба, Зборник радова Првог међународног конгреса „Екологија, здравље, рад, спорт“, Бања Лука, 2006. (с.11)

Глобална компјутерска мрежа и савремени вид корисничке комуникације, због своје специфичности, постали су предметом различитих научних истраживања и расправа. Данас многи сматрају да су то средства културне револуције, можда највеће коју је човјечанство икада искусило. Други, опрезнији, упозоравају на могућност да та иста средства постану предметом патолошке употребе са посљедицама познатим као "зависност" од рачунара и Интернета.

У овом раду се прво анализира релевантна литература опроблемима које доноси технолошки развој, посебно, појава зависности о савременим информационим технологијама као што су телевизија, видео-игре, мобилни телефони, рачунари, Интернет. Интернет је за нешто више од једне деценије радикално променио свијет и међуљудске односе. Створени су нови облици комуникације која је убрзана до неслућених размјера што је утицало на промјене у свим сферама друштвеног живота: унутрашњој и спољној политици, економији, бизнису, културној размени, забави. Свакодневница савременог човека промјењена је до те мјере да све оно што је до појаве Интернета био садржај односа међу људима, одиграва се и он – лине. На Интернету се људи дописују, размењују идеје, купују, продају, траже посао, учествују у квизовима, кладе се, коцкају, склапају се нова познанства, бракови, коментаришу се фудбалске утакмице, филмови, актуелни политички и друштвени догађаји и тд. Истраживања у свијету показују да корисници са дужим он-лине стажом Интернет озбиљније доживљавају, он постаје "функционална ствар", инструмент у њиховим животима. Вријеме проведено у сајберпростору помаже развоју самопоуздања и компетентности, он-лине навике постају прецизније, директније и ефикасније. Са друге стране, корисници Интернета се друштвено пасивизирају, отуђују од других људи и нарушавају своју друштвену функцију.

Све наведене појаве аутор је путем научног истраживања покушала да идентификује,

истина на ограниченом узорку, студентима наставничког смјера на Природно-математичком и Филозофском факултету у Бања Луци. Интернет јесте промјенио навике и понашање студената, али нису установљени изражени симптоми овисности. Употреба Интернета међу студентима кретала се између хобија, забаве, ентузијазма, преокупације али не и опсесије. Аутор наводи да је нужно новим научним истраживањима поткријепити ставове о опасности од Интернета, али и на наставничким факултетима студенте више упућивати на дидактичко-методичке вриједности овог медија у настави.

4. Л.Васић, Израда школских закона у Краљевини Југославији, Радови Филозофског факултета Универзитета Источно Сарајево, 2007, бр. 9/2 (стр.29)

Након стварања Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца 1918.године уједначавање закона и прописа који су регулисали школску праксу, а који су стварани деценијама раније у различитим историјским, друштвеним, политичким, културним и религијским условима, постало је важно државно питање. Активности на уједначавању школског законодавства и наставе трајале су пуних десет година и биле су праћене бројним несугласицама, различитим ставовима и интересима, што је уосталом обиљежило и цјелокупну просвјетну политику у првој деценији постојања заједничке државе јужнословенских народа.

Проблем уједначавања просвјетне дјелатности и њене централизације потребно је сагледати и оцјенити у реалном историјском контексту. Јединственим школским законима и наставним плановима и програмима настојала се первазићи постојећа различитост и разбијеност школске праксе и онемогућити дејство свих фактора који су били у супротности са идејом унитарне и централизоване државе. Идеје националног јединства постала је апсолутизовани идеал, универзалнији од националног, вјерског и политичког. Под националим јединством, које је стављено у задатак школи, обично се подразумевало формирање заједничких увјерења, ставова, мишљења и осјећања. Вјеровало се да без такве свијести и љубави према заједничкој држави није био могућ заједнички живот. Међутим, сложеност и разноврсност проблема хетерогене школске праксе, која је стварана у различитим историјским околностима и након доношења закона била је и даље присутна. Неке одредбе закона, уважавајући ту стварност, релативизирале су концепцију унифицираног и централизованог школства. То се прије свега односи на питања карактера школе (државна- приватна - професионална - самоуправна), наставног језика (државни језик - језик мањина), право управе и надзора (само држава или и црква). Супротстављени ставови и интереси, неповјерење и подозрење, обиљежили су просвјетну политику Краљевине СХС и климу у којој су донесени школски закони и наставни планови и програми. Рјешења са којима није нико био задовољан, током времена, како показују извори и датуми усвајања допунских уредби, накнадно су мјењана, углавном, под притиском међународних фактора.

5. Л.Васић, Школовање Јевреја у Босни и Херцеговини, Наша школа, часопис за теорију и праксу васпитања и образовања, Бања Лука, 2007.,бр. 1-2 (5-27)

Школовање Јевреја у Босни и Херцеговини било је праћено бројним проблемима. Процес њиховог укључивања у заједничке школе, премда се одвијао споро, убрзао је не

само њихову емнципацију и социјалну интеграцију и асимилацију него је у великој мјери утицао на целокупан друштвено-економски и културни развој ове покрајине.

6. Лејла Васић-Драго Бранковић, Просвјетна политика Аустроугарске у Босни и Херцеговини, Научни скуп „Стогодишњица анексије Босне и Херцеговине“, Академија наука и умјетности Републике Српске, Бања Лука, 2009., (537-576)

У раду су кориштени нови извори, а стари анализирани без идеолошких ограничења и оптерећења карактеристичним за ранији период.

7. Л. Васић, Улога католичке цркве у развоју конфесионалних школа у Босни и Херцеговини за вријеме аустроугарске управе, Научни скуп „Стогодишњица анексије Босне и Херцеговине“, Академија наука и умјетности Републике Српске, Бања Лука, 2009., (577-610)

Католичка црква је са доласком Аустро-Угарске у Босну и Херцеговину и након успоставе редовне црквене хијерархије остварила снажан развој и утицала на вјерски, културни и политички живот не само католика него цијеле покрајине. Укупну политику ове цркве, па и онај дио који се односи на школе и васпитање, обиљежио је први надбискуп др Јосип Штадлер.

Овај високи званичник искористио је предност свог положаја и утемељио готово целокупну црквену инфраструктуру, а школе и друге каритативне установе које је оснивао користио је за јачање католичке свијести и „промицање интереса“ католичке цркве у БиХ. Заслуге у обнови католичке цркве у БиХ и свих њених функција су, без икакве сумње, велике. Темеље католичког школства у БиХ, које је добрим дијелом и његово дјело, поставио је у складу са својом функциом и визијом, искључиво на католичкој основи. То само по себи не би било проблематично да се радило о средини са већинским католичким живљем, али то Босна и Херцеговина није била. Његове жеље ишле су у том правцу. Методе које је том приликом користио изазивали су велике проблеме. Религија је постала оквир националне свијести, њоме су се остваривали вјерски, хумани, социјални и политички циљеви, а васпитање и школа користили су се као средство.

Ј. Штадлер највише је осуђиван због конверзија. Прелази из једне вјере у другу сигурно су најинтригантнији проблеми у вјерској историји БиХ. Штадлер и католичка црква имали су, поред осталог, свакодневно на располагању и школе, у којима је увијек било и дјеце друге вјере (5-20%), а преко учитеља католика, којих је 1912/13. само на државним школама било 46,6%, могућност да врше организовано и систематично католичку пропаганду. И власти су биле склоне оваквом моделу покатоличавања у БиХ. Истраживања овог проблема, иако парцијална, отварају бројна питања. Поставља се питање да ли је било могуће очекивати да у Босни и Херцеговини, обзиром на историјске околности и структуру становништва, религија као основни фактор националне интеграције и идентификације развије међурелигијску толеранцију и створи услове за суживот. Она је, онако као се практиковала, упућивала на социјалну затвореност, неповјерење и духовну изолацију, као једине могуће начине живота. У времену после Штадлера, када се политичке прилике и односи снага значајно мјењају, инсистирање на посебности, па и конфесионалним школама, добиће значај сепаратизма и резулirati различитим политичким

рјешењима. Краљевина СХС одударала је од плана Штадлерове визије. Он се и годинама борио против ње, јер је знао да не може преживјети. Оно што је преживјело као рецидив прошлости, сада, почетком трећег миленијума, нашло је „рјешење“ у Босни и Херцеговини у облику „двје школе под једним кровом“.

8. Лејла Васић - Жељко Вујадиновић, БИБЛИОГРАФИЈА РАДОВА МИЛАНА ВАСИЋА, Споменица Милана Васића, Академија наука и умјетности Републике Српске, бања Лука, 2005.,(21-41)

У раду су показани знање и вјештине научне методологије.

Кандидат је у завршној фази предаје обимног рукописа „Просвјетна политика и школски систем у Босни и Херцеговини за вријеме Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца.“

4. Образовна дјелатност кандидата

Образовна дјелатност:

- Вишегодишње искуство у планирању и реализацији вјежби и предавања предмета Педагогија са психологијом.
- Од доласка на ПМФ у Бањој Луци, кандидат самоиницијативно развија један специфичан облик практичног усавршавања студената. У оквиру наставног програма, студенти теоријска знања, нарочито из методологије научног истраживања, примјењују у изради семинарских радова углавном школама у којима су завршили предуниверзитетско образовање. Обрађујући актуелне педагошко-психолошке теме, за шта студенти показују изузетно интересовање, они се практично упознају са школом и наставним процесом. Оно што је вриједно посебно нагласити су повратне информације из школа од стране директора, школских педагога и психолога са којима студенти контактирају и који вреднују њихову у активност, јесте задовољство које исказују запосленици школа широм Републике Српске и нуде сталну сарадњу. О свему постоји уредна документација.
- Кандидат је од 1999/2000. до 2006/7. године била спољни сарадник за предмет Педагогија на Филозофском факултету Универзитета Источно Сарајево.
- Од 2006/7. године ангажована је као спољни сарадник на предмету Педагогија на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци.
- **Квалитет педагошког рада:** кандидат од самог почетка универзитетске каријере, која је неколико пута била угрожена (болест, породични проблеми изазвани ратним околностима, прелазак у Бања Луку, болест и смрт супруга) показује одређеност и несебично пожрвовање и љубав за научним радом исто колико и за успостављање квалитетне комуникације са студентима и колегама. Одговорна, марљива, креативна, са развијеним социјалним вјештинама.
- У изради више дипломских радова студената на ПМФ –у, пружала је драгоцену помоћ и била подршка.

- Кандидат је више година активно укључен у програм стручног усавршавања кандидата који су завршили основни студиј на ПМФ-у или неком сродном а изводе заспослени су на основним и средњим школама.
- Кандидат је био и члан Комисија за оцјену подобности теме и кандидата и одбране **специјалистичког рада**, (један кандидат), магисатске тезе (два кандидата) Филозофском факултету у Бањој Луци.

5. Стручна дјелатност кандидата

Реализовани пројекти:

1. Кандидат је био руководилац пројекта: „ Побољшање квалитета учења и обуке у настави природних наука и математике“ , у оквиру великог пројекта ФОНДА ЗА КВАЛИТЕТ (**Пројекат Квалитет ИОН**) 2003-2004;
2. Учесник трогодишњег Пројекта за образовање и професионално усавршавање наставника – ТЕРД (Teacher Education and Professional Development). 2000-2003.
3. Учесник TEMPUS - Projekt Evropske Unije (Improvement of Teaching Quality in South East Europe,

Кандидат је био члан Савјета Универзитета у Бањој Луци у два последња мандата.

Кандидат је више година Шеф Катедре општих и заједничких предмета на Природно-математичком факултету у Бањој Луци.

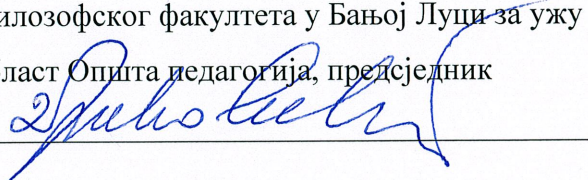
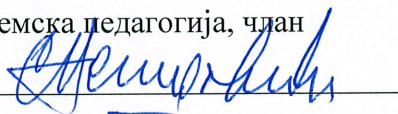
III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На основу свега наведенога може се закључити да кандидаткиња др Лејла Васић испуњава све потребне услове предвиђене Законом о високом образовању и статутом Универзитета у Бањалуци за избор у звање доцента за уже научне области педагогија, јер посједује:

- научни степен доктора наука,
- изборни период у звању доцента (5 година),
- већи број научних радова објављених у еминентним часописима за педагогију, а који утичу на развој педагошке мисли у областим педагогије и психологије,
- учешће у изради и реализацији научних пројеката,
- способности за наставни и научни рад,
- способности да својим радом доприноси развоју струке,
- активности у раду стручних удружења

Комисија предлаже Сенату Универзитета у Бањој Луци да др Лејлу Васић поново изабере у звање доцента за ужу научну област Општа педагогија за предмет Педагогија са психологијом.

Чланови Комисије

1. проф. др Драго Бранковић, редовни професор
Филозофског факултета у Бањој Луци за ужу научну
област Општа педагогија, предсједник

2. проф. др Симо Нешковић, редовни професор Филозофског факултета Пале за
предмет Системска педагогија, члан

3. проф. др Петар Стојаковић, редовни професор
Филозофског факултета у Бањој Луци за ужу научну област
Педагошка психологија, члан
